

studiosius in illius scripta oculos intendamus, brevi fiet, ut ejus mentem non nobis adversantem hac in re demum assequamur. Itaque, Hilario testante, in *Sinum Abrahamæ* Justus e terrena vita dimissi servatur. Illuc etiam translata dicitur in Evangelio Anima Lazari pauperis. Sed numquid illa ibi dormit, remota a Visione Patris, aut Christi Domini, quod putavit Burnetus? Apage. Repetenda sunt Hilarii verba in Psalm. II. num. 48. *Testes nobis Evangelicus Dives & Pauper: quorum unum Angeli IN SEDIBUS BEATORUM, & in Abrahamæ Sinu locaverunt; Alium Statim Pœnæ Regio suscepit.* Quid sit *Abrahamæ Sinus*, percontaris? *Sedes Beatorum*, atque idem Locus, quem Liturgicæ vestustissimæ nuper descriperunt, uti ineffabilis Beatitudinis domicilium. Et sane si Improbos e præsentis Sæculo decedentes confestim Pœna excipit, Divinam Clementiam pariter decet, Probos quoque vicissim ad Præmium sine mora transire. Quæ enim Deus, qui pœnitentiam potius, quam mortem peccatorum amat, tam festinus ad malos puniendos fit, tam piger ad bonos præmio donandos? Neque enim obstat solemne Judicium a Domino in fine Mundi habendum. Tunc divinus Judex Beatitudinem aut Pœnam, jam cœptam in Animabus, in conjuncto Corpore angebit, totam hominem beans aut puniens, eamque Æternam fore pronuntiabit. Tunc etiam universo Orbi nota faciet, quæ præcessere occulta de Justis ac Injustis judicia sua. Homines nequam Hilarius vix mortuos in Pœnam ac Ignem rapi nuper dixit. Tum subdit: *Nihil illic dilationis aut moræ est. Judicii enim dies vel Beatitudinis retributio est Æterna, vel Pœnæ. Tempus vero mortis habet interim unumquemque suis legibus; dum ad Judicium unumquemque aut Abrahamam referat, aut Pœna.* Si Judicium postremum erit Retributio æterna Pœnæ, quam Improbi, fatente Hilario, statim a morte subierunt: ergo & ipsam erit Retributio æterna Beatitudinis, cujus participes antea Probi fuerunt effecti. Quod diserte nuper confessus est ipsemet Hilarius, dum *Sinum Abrahamæ Sedes Beatorum* appellavit. Rursus ille in Psalm. cxviii. Lit. 18. num. 10. ait: *Æterna Dei testimonia Lazarus pauper expectans, & Abrahamæ Sinu continetur, & miseriam vitæ laboriosæ, BEATÆ QUIETIS HONORE demutat.* Et in Psalm. cxxii. num. 11. Idcirco *ANIMA* ejus ab Angelis post carnis dissolutionem *BEATA* in *Abrahamæ Sinum* fertur. Iterum eundem audi in Psalm. LVII. num. 6. ubi repetit, cruciandos igne Peccatores sine cunctatione post mortem: adveniente autem universali Judicio, unumquemque *sive bona, sive mala*, percepturum in *Carnæ*; atque Animam Divitis interim in Igne torqueri. Tum addit: *Sed inter hæc Justus Cujusque, tamquam Lazari in Sinu Abrahamæ Requiescentis, Lætitia monstratur. Lætitia Justus, quum viderit vindictam, quia deductum se per Angelos IN ÆTERNAM REQUIEM LÆTATUR.* Neque tibi dubitationem ingerant voces illæ, *Quies, Requies, Requiescere*: nam, ut supra cap. IV. animadvertimus, hæcæ ipsis verbis ac phrasibus Beatitudo Sanctorum designabatur a Sanctis Patribus, atque eodem sensu ipsis adhuc utitur Ecclesia in sacris. Neque Hilario diversa mens fuit. Is